

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

1 december 2025

1er décembre 2025

WETSVOORSTEL

teneinde vrouwenmoord
in het Strafwetboek op te nemen

PROPOSITION DE LOI

visant à inscrire le féminicide
dans le Code pénal

Verslag

Rapport

namens de commissie
voor Justitie
uitgebracht door
de heer **Pierre Jadoul**

fait au nom de la commission
de la Justice
par
M. Pierre Jadoul

Inhoud	Blz.
I. Inleidende uiteenzetting	3
II. Artikelsgewijze bespreking en stemmingen	3

Sommaire	Pages
I. Exposé introductif.....	3
II. Discussion des articles et votes	3

Zie:

Doc 56 0355/ (2024/2025):
001: Wetsvoorstel van de heer De Smet.

Voir:

Doc 56 0355/ (2024/2025):
001: Proposition de loi de M. De Smet.

N-VA	: Nieuw-Vlaamse Alliantie
VB	: Vlaams Belang
MR	: Mouvement Réformateur
PS	: Parti Socialiste
PVDA-PTB	: Partij van de Arbeid van België – Parti du Travail de Belgique
Les Engagés	: Les Engagés
Vooruit	: Vooruit
cd&v	: Christen-Democratisch en Vlaams
Ecolo-Groen	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
Open Vld	: Open Vlaamse liberalen en democraten
DéFI	: Démocrate Fédéraliste Indépendant
ONAFH/INDÉP	: Onafhankelijk-Indépendant

Afkorting bij de nummering van de publicaties:		Abréviations dans la numérotation des publications:	
DOC 56 0000/000	Parlementair document van de 56 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer	DOC 56 0000/000	Document de la 56 ^e législature, suivi du numéro de base et numéro de suivi
QRVA	Schriftelijke Vragen en Antwoorden	QRVA	Questions et Réponses écrites
CRIV	Voorlopige versie van het Integraal Verslag	CRIV	Version provisoire du Compte Rendu Intégral
CRABV	Beknopt Verslag	CRABV	Compte Rendu Analytique
CRIV	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaalde beknopt verslag van de toezpraken (met de bijlagen)	CRIV	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
PLEN	Plenum	PLEN	Séance plénière
COM	Commissievergadering	COM	Réunion de commission
MOT	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)	MOT	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

DAMES EN HEREN,

Uw commissie heeft dit wetsvoorstel besproken tijdens haar vergaderingen van 20 november en 18 december 2024 en 19 november 2025.

De tijdens de 55e legislatuur ontvangen schriftelijke adviezen over de problematiek van femicide werden ingevolge de beslissing van de commissie van 20 november 2024 ter beschikking gesteld van de commissieleden.

I. — INLEIDENDE UITEENZETTING

De heer François De Smet (DéFI), indiener van het wetsvoorstel, verduidelijkt dat hoewel België het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (ook het Verdrag van Istanbul genoemd) heeft geratificeerd, jaar na jaar in ons land vrouwenmoorden (i.e. doodslag op vrouwen wegens het loutere feit dat zij vrouw zijn) blijven plaatsgrijpen.

Die misdaden zijn onaanvaardbaar, zowel wegens de vreselijke omstandigheden waarin ze worden gepleegd, als wegens de algemene context van geweld jegens vrouwen.

Voor de indieners van dit wetsvoorstel is elk slachtoffer er een te veel.

Daarom moet er dringend niet alleen een nationaal actieplan ter voorkoming van die misdaden worden aangenomen, maar moeten bovendien de daders ervan worden vervolgd.

Daarom strekt dit wetsvoorstel er naar het voorbeeld van de Zuid-Amerikaanse, Spaanse en Italiaanse wetgeving toe vrouwenmoord niet langer louter te beschouwen als een verzwarende omstandigheid, maar er een autonoom strafrechtelijk misdrijf van te maken, zoals ook oudermoord en kindermoord specifieke misdaden zijn.

De indiener verwijst voor het overige naar de schriftelijke toelichting van zijn wetsvoorstel (DOC 56 0355/001, blz. 3-10).

II. — ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMINGEN

Artikel 1

Dit artikel bevat de grondwettelijke bevoegdheidsgrondslag.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre commission a examiné cette proposition de loi au cours de ses réunions des 20 novembre et 18 décembre 2024, et du 19 novembre 2025.

Les avis écrits reçus au cours de la 55e législature à propos de la problématique du féminicide ont été mis à la disposition des membres de la commission à la suite de la décision de la commission du 20 novembre 2024.

I. — EXPOSÉ INTRODUCTIF

M. François De Smet (DéFI), auteur de la proposition de loi, précise que, alors que la Belgique a ratifié la Convention du Conseil de l'Europe sur la prévention et la lutte contre la violence à l'égard des femmes et la violence domestique (la Convention d'Istanbul), notre pays continue d'enregistrer, chaque année, de nouveaux cas de "féminicides", autrement dit de meurtres de femmes au simple motif qu'elles sont des femmes.

Ces crimes sont inacceptables, tant par les conditions atroces dans lesquels ils sont commis que par la chaîne de violences à l'égard des femmes dans lesquels ils s'inscrivent.

Pour les auteurs de la proposition de loi à l'examen, chaque victime est une victime de trop.

Il est donc urgent non seulement d'adopter un plan d'action national de mesures visant à prévenir ces crimes mais aussi à poursuivre leurs auteurs.

C'est dans ce cadre que la proposition de loi à l'examen vise à s'inspirer des législations sud-américaine, espagnole et italienne en érigeant le féminicide non plus comme simple circonstance aggravante mais comme infraction pénale autonome, à l'instar des crimes spécifiques de "parricide" et d'"infanticide".

Pour le surplus, l'auteur renvoie aux développements de sa proposition de loi (DOC 56 0355/001, pp. 3-10).

II. — DISCUSSION DES ARTICLES ET VOTES

Article 1er

Cet article fixe le fondement constitutionnel de la compétence.

De heer François De Smet (DéFI) stelt dat alle fracties de tijd hebben gehad een standpunt in te nemen over dit wetsvoorstel. Daarom roept hij op tot een stemming over dit wetsvoorstel, in aanloop naar de Internationale dag voor de uitbanning van geweld tegen vrouwen (25 november).

De erkenning van vrouwenmoord als een autonoom strafrechtelijk misdrijf zou een belangrijk signaal zijn voor verenigingen en ouders van slachtoffers.

Mevrouw Sophie De Wit (N-VA) benadrukt het belang van de strijd tegen femicide, maar stelt vast dat de discussie over femicide als afzonderlijk misdrijf al herhaaldelijk gevoerd is, onder andere in het kader van het nieuwe Strafwetboek (zie DOC 55 3518/001, blz. 111-125). Maar er is geen wezenlijk onderscheid tussen vermoord worden omdat men vrouw is, omdat men man is of ook nog omdat men een andere geaardheid dan de norm heeft. Het nieuwe Strafwetboek is hieraan tegemoetgekomen door de discriminerende drijfveren als verzwarende factor te erkennen. Het ter bespreking voorliggende wetsvoorstel heeft dus geen meerwaarde – integendeel kan het beschouwd worden als een discriminatie van andere groepen. Er zijn immers nog andere groepen die vaak wegens hun hoedanigheid aangevallen of zelfs vermoord worden. Als men elke groep een eigen misdrijf moet geven, wordt het geheel erg complex zonder enige meerwaarde.

Mevrouw Lydia Mutyebele Ngoi (PS) stelt dat dit wetsvoorstel tegemoetkomt aan de vraag vanuit onze samenleving dat justitie haar herstelrol zou vervullen. Het sluit ook aan bij de eisen van die vrouwen die het slachtoffer zijn geworden van geweld, die werden vermoord omdat ze vrouw zijn, die hun vriendin en hun zus hebben zien sterven door het geweld van een jaloerse, bezitterige en gewelddadige man.

De spreekster herinnert eraan dat de PS-fractie tijdens de vorige zittingsperiode een gelijkaardig wetsvoorstel heeft ingediend (DOC 55 0846/001). De expertengroep strafrechthervorming vond die wijziging niet noodzakelijk. De PS-fractie is er dus helaas niet in geslaagd dit misdrijf in het nieuwe Strafwetboek te doen opnemen.

Volgens de spreekster is justitie meer dan alleen be- teugeling; ze dient ook de nodige signalen uit te sturen om vooruit te kunnen komen. Het moet bijgevolg een misdaad benoemen voor wat die is: vrouwenmoord is niet zomaar moord. Dankzij het wetsvoorstel zou een signaal kunnen worden uitgestuurd, een boodschap van solidariteit en kracht voor alle vrouwen.

M. François De Smet (DéFI) souligne que tous les groupes politiques ont eu le temps de se positionner sur cette proposition de loi. C'est la raison pour laquelle il sollicite le vote de cette proposition de loi, à l'approche de la Journée internationale pour l'élimination de la violence à l'égard des femmes (25 novembre).

Ce serait un signal majeur pour les associations et les parents de victimes de reconnaître le féminicide comme une infraction pénale autonome.

Mme Sophie De Wit (N-VA) souligne l'importance de la lutte contre les féminicides, mais elle fait observer que la discussion sur l'opportunité d'ériger le féminicide en infraction autonome a déjà été menée à plusieurs reprises, notamment dans le cadre du nouveau Code pénal (voir DOC 55 3518/001, pp. 111-125). Il n'existe toutefois aucune distinction réelle entre le fait de se faire tuer parce que l'on est une femme, un homme ou d'une nature qui sort de la norme. Il a été tenu compte de cette réalité dans le nouveau Code pénal en reconnaissant les mobiles discriminatoires comme des facteurs aggravants. La proposition de loi à l'examen ne présente donc aucune plus-value. Au contraire, elle pourrait être considérée comme discriminatoire à l'égard d'autres catégories de personnes. En effet, des individus appartenant à d'autres catégories de personnes sont souvent agressés voire tués en raison de ce qu'ils sont. Ériger une infraction autonome pour chaque catégorie de personnes complexifierait fortement l'ensemble, sans apporter la moindre plus-value.

Mme Lydia Mutyebele Ngoi (PS) souligne que cette proposition de loi fait écho à un besoin de notre société, qui demande à la justice d'accomplir son rôle réparateur. Il s'agit également d'un écho aux demandes de ces femmes qui ont subi des violences, qui ont été assassinées en tant que femmes, qui ont vu leur amie et leur sœur mourir sous les coups d'un homme jaloux, possessif et violent.

L'intervenante rappelle que le groupe PS avait déposé une proposition de loi relativement similaire sous la précédente législature (DOC 55 0846/001). Le groupe d'experts chargé de la réforme du Code pénal avait estimé que cette modification n'était pas nécessaire. Avec regret, le groupe PS n'avait donc pas obtenu l'inscription de cette infraction dans le nouveau Code pénal.

Pour l'intervenante, la justice ne se limite pas à sa fonction répressive mais envoie des symboles nécessaires pour avancer. Elle doit donc désigner un crime pour ce qu'il est: un féminicide ne constitue pas un homicide ordinaire. La proposition de loi permettrait d'envoyer un symbole, un message de solidarité et de force à toutes les femmes.

Het zou ook een waarschuwing kunnen zijn voor mannen, die maar geweld blijven plegen tegen vrouwen. Vorig jaar werden in België minstens 21 vrouwen vermoord omdat ze vrouw waren.

Dit wetsvoorstel zou het ook mogelijk maken vrouwenmoord beter in kaart te brengen en dus beter op te treden, beter te voorkomen en de meest gewelddadige uiting van het patriarchaat te bestraffen.

Met de Internationale dag voor de uitbanning van geweld tegen vrouwen voor de deur is het essentieel eraan te herinneren dat symbolen even belangrijk zijn als juridische mechanismen.

Mevrouw Katja Gabriëls (Open Vld) sluit zich aan bij de analyse van mevrouw De Wit. Vanzelfsprekend is vrouwenmoord een vreselijk misdrijf dat onder vreselijke omstandigheden gepleegd wordt. Daarom worden er al lang inspanningen geleverd om vrouwenmoord te bestrijden. De vraag of een afzonderlijk misdrijf nodig of nuttig is, werd al grondig onderzocht. De uitkomst hiervan was dat een dergelijk afzonderlijk misdrijf niet wenselijk is. De commissie tot hervorming van het strafrecht en het Instituut voor de gelijkheid van vrouwen en mannen benadrukken dat de strijd tegen vrouwenmoord als uiting van een maatschappelijk diepgeworteld probleem aandacht van alle beleidsniveaus verdient, maar dat een afzonderlijke strafbaarstelling hiervoor niet aangewezen is.

De heer Julien Matagne (Les Engagés) wijst erop dat de strijd tegen geweld ten aanzien van vrouwen een absolute prioriteit is voor Les Engagés.

Vrouwenmoord is een extreme en tragische uiting van de vele vormen van structurele ongelijkheid en genderdominantie die nog steeds in onze samenleving bestaan. Het is een enorme uitdaging die onze volle inzet vereist.

De spreker haalt een aantal feiten aan die iedereen tot nadenken moeten stemmen:

- België is een van de zes Europese landen die geen officiële gegevens over vrouwenmoord verschaffen, hoewel zulks verplicht is krachtens het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (Verdrag van Istanbul). Dat is een ontoelaatbare tekortkoming. In plaats van de Staat vullen nu de verenigingen die leemte op. Die tekortkoming moet absoluut worden verholpen.

Il s'agirait également d'un avertissement à l'égard des hommes, dont la violence à l'encontre des femmes n'a jamais cessé de s'exprimer. L'année passée, 21 femmes, au moins, ont été tuées en Belgique car elles étaient des femmes.

Cette loi permettrait aussi de mieux recenser les féminicides, et donc de mieux agir, de mieux prévenir et punir l'expression la plus violente du patriarcat.

À quelques jours de la journée internationale pour l'élimination des violences faites aux femmes, il est essentiel de rappeler que les symboles comptent autant que les mécanismes juridiques.

Mme Katja Gabriëls (Open Vld) se rallie à l'analyse de Mme De Wit. Le féminicide est évidemment une infraction atroce commise dans des circonstances épouvantables. C'est pourquoi on s'efforce depuis longtemps de lutter contre les féminicides. La question de savoir s'il serait nécessaire ou utile d'en faire une infraction autonome a déjà été examinée en profondeur. La conclusion était que la création d'une telle infraction n'était pas souhaitable. La commission de réforme du droit pénal et l'Institut pour l'égalité des femmes et des hommes soulignent que la lutte contre les féminicides, qui constituent l'expression d'un problème sociétal profondément ancré, requiert l'attention de tous les niveaux de pouvoir, mais qu'il ne serait pas indiqué de prévoir une incrimination autonome à cet égard.

M. Julien Matagne (Les Engagés) souligne que la lutte contre les violences faites aux femmes constitue une priorité absolue pour Les Engagés.

Le féminicide est une manifestation extrême et tragique des inégalités structurelles et de la domination de genre qui persistent dans notre société. C'est un défi majeur qui exige notre pleine mobilisation.

L'intervenant énonce quelques faits qui devraient interpeller tout le monde:

- La Belgique est l'un des six États européens à ne fournir aucune donnée officielle sur les féminicides, malgré l'obligation prévue par la Convention du Conseil de l'Europe sur la prévention et la lutte contre la violence à l'égard des femmes et la violence domestique, dite Convention d'Istanbul. Ceci constitue un manquement inadmissible. Ce sont les associations, et non l'État, qui pallient ce vide. Il convient absolument de remédier à ce manquement.

- In België zijn naar schatting elk jaar 30 tot 40 vrouwen het slachtoffer van vrouwenmoord. Verhoudingsgewijs is dat dubbel zoveel als in Frankrijk.

- Sinds 2007 beschouwt de Belgische wet de moord op een persoon wegens diens geslacht als een verzwarende omstandigheid. Dat geldt ook voor bepaalde andere misdrijven (voyeurisme, verkrachting, belaging enzovoort).

Elke dode is een collectieve mislukking. Die situatie is problematisch en verdient een omvattende en onmiddellijke oplossing.

De Les Engagésfractie zal echter tegen het wetsvoorstel in zijn huidige vorm stemmen, ondanks het nobele doel ervan. Les Engagés is immers de partij van het pragmatisme en de concrete impact. De spreker wil een wetgeving die vooral juridisch concrete meerwaarde heeft en vrouwen beter beschermt.

Het belangrijkste argument dat zowel het College van procureurs-generaal, AVOCATS.BE, de OVB, het Instituut voor de gelijkheid van vrouwen en mannen als de Commissie voor de hervorming van het strafrecht aanvoeren, is dat er geen echte juridische meerwaarde is:

- De moord op een vrouw wordt reeds vervolgd als doodslag (opzettelijke doding) of moord (doodslag met voorbedachten rade) en wordt bestraft met levenslange opsluiting – de zwaarste straf. Het apart behandelen van femicide zou niet leiden tot een zwaardere straf dan moord.

- Bovendien heeft de commissie strafrechthervorming in het nieuwe Strafwetboek, dat op 8 april 2026 in werking treedt, al voorzien in strengere straffen voor bepaalde misdaden, met name:

- partnerdoding;

- doodslag gepleegd om het plegen van een ander misdrijf te vergemakkelijken;

- doodslag gepleegd vanuit een discriminerende drijfveer (op grond van geslacht bijvoorbeeld). De verzwarende omstandigheid van moord uit haat of vijandigheid op grond van geslacht wordt duidelijker voor het voetlicht gebracht in het nieuwe artikel 99 van het Strafwetboek en zal nog steeds worden bestraft met levenslange opsluiting;

- foltering of een andere onmenselijke of vernederende behandeling gepleegd door een partner;

- En Belgique, on estime qu'entre 30 et 40 femmes sont victimes de féminicide chaque année. Ce chiffre est proportionnellement deux fois plus important qu'en France.

- Depuis 2007, le droit belge considère le meurtre d'une personne "en raison de son sexe" comme une circonstance aggravante. Cette dernière est également applicable pour certaines autres infractions (voyeurisme, viol, harcèlement, etc.).

Chaque vie perdue est un échec collectif. Cette situation est problématique et mérite une réponse globale et immédiate.

Cependant, le groupe des Engagés votera contre la proposition de loi en l'état et ce, malgré l'objectif noble qu'elle poursuit. En effet, Les Engagés sont le parti du pragmatisme et de l'impact réel. L'intervenant souhaite une législation qui apporte surtout une plus-value juridique concrète et une protection renforcée aux femmes.

Le principal argument que partagent le Collège des procureurs généraux, AVOCATS.BE, l'OVB, l'Institut pour l'égalité des femmes et des hommes et la Commission de réforme du droit pénal est l'absence de véritable plus-value juridique:

- Le meurtre d'une femme est déjà poursuivi comme meurtre (en tant qu'homicide intentionnel) ou assassinat (avec préméditation) et est puni de la réclusion à perpétuité – la peine la plus lourde. L'autonomisation du féminicide n'entraînerait pas de sanction plus sévère que l'assassinat.

- De plus, dans la rédaction du nouveau Code pénal qui entrera en vigueur le 8 avril 2026, la Commission de réforme a déjà prévu l'aggravation des peines pour certains crimes, notamment:

- le meurtre sur le partenaire;

- le meurtre commis pour faciliter l'exécution d'une autre infraction;

- le meurtre commis avec un mobile discriminatoire (basé sur le sexe, par exemple). L'aggravation du meurtre motivé par la haine ou l'hostilité en raison du sexe est rendue plus visible par le nouvel article 99 du Code pénal et reste punie de la réclusion à perpétuité;

- la torture et le traitement inhumain et dégradant commis par un partenaire;

— seksueel geweld binnen een relatie;

— fysiek geweld door de ene partner tegen de andere.

Het nieuwe Strafwetboek voorziet ook in een uitbreiding van het begrip partner. Die uitbreiding heeft tot doel strengere straffen toe te passen, niet alleen voor gehuwde of wettelijk samenwonende paren, maar ook voor relaties die dezelfde mate van nabijheid en kwetsbaarheid vertonen, of vertoonden indien de relatie voorbij is.

Die benadering is essentieel omdat femicide vaak voortvloeit uit eerder strafbaar gedrag dat dezelfde kenmerken vertoont bij de dader.

Het opnemen van femicide zou enorme uitdagingen meebrengen. Indien van femicide een autonoom misdrijf zou worden gemaakt, zou dat betekenen dat het openbaar ministerie moet aantonen dat de doodslag uitsluitend uit haat of minachting jegens het slachtoffer werd gepleegd “wegens diens geslacht”. Iedereen weet echter dat in de privésfeer drijfveren vaak door elkaar lopen: pathologische jaloezie, weigering uit elkaar te gaan, een spiraal van constante controle van de partner, mentale aandoeningen, partnergeweld enzovoort. De lijst is lang. Het risico is niet iets denkbeeldigs, maar een reëel schrikbeeld dat boven onze rechtbanken hangt, namelijk dat door de complexiteit van de feiten wordt voorbijgegaan aan de onderliggende intentie, waardoor de feiten worden geherkwalificeerd als louter doodslag of, erger nog, de dader gedeeltelijk wordt vrijgesproken.

Zoals in alle adviezen wordt benadrukt, zijn er andere, effectievere manieren om femicide beter onder de aandacht te brengen en te registreren dan door het als autonoom misdrijf op te nemen in het Strafwetboek.

De Les Engagésfractie is van plan die alternatieven actief te onderzoeken. De spreker is ervan overtuigd dat de echte bescherming hierin ligt, namelijk:

- de registratie en specifieke codering van vrouwenmoord op het niveau van de parketten en van de politie;
- de aanneming van een wettelijke definitie van vrouwenmoord die zou losstaan van het Strafwetboek, waardoor ook onopzettelijke doodslag en zelfmoord van vrouwen als gevolg van eerder ondergaan geweld daarin kunnen worden meegenomen;
- bijzondere aandacht voor vrouwenmoorden in de opleiding van de magistraten;

— les violences sexuelles commises dans le cadre d'une relation;

— la violence physique d'un partenaire envers l'autre.

Le nouveau Code pénal a également prévu l'extension de la notion de partenaire. L'élargissement de la notion a pour objectif d'appliquer les peines plus sévères non seulement aux couples mariés ou cohabitants légaux, mais aussi aux relations qui présentent ou présentaient, s'il s'agit d'un ex-partenaire, le même degré de proximité et de vulnérabilité.

Cette approche est essentielle car le féminicide est souvent l'aboutissement de comportements infractionnels antérieurs qui partagent des caractéristiques identiques chez l'auteur.

L'enjeu d'une telle inscription serait colossal. Ériger le féminicide en infraction autonome signifierait qu'on exige du ministère public qu'il démontre que le meurtre est né de la seule haine, ou du seul mépris, “en raison de son sexe”. Or, qui ne sait que dans la sphère privée, les mobiles s'entremêlent? Jalousie pathologique, refus de la séparation, cycle de l'emprise, maladie mentale, violence conjugale... La liste des facteurs est longue. Le risque n'est pas théorique, il est un spectre qui plane sur nos tribunaux: celui de voir l'intention profonde niée par la complexité des faits, entraînant le déclassement en un banal homicide ou pire encore, l'acquittement partiel de l'auteur.

Comme le soulignent tous les avis, la nécessaire visibilité et le recensement des féminicides peuvent être atteints par d'autres moyens plus efficaces que l'inscription du féminicide en tant qu'infraction autonome dans le Code pénal.

Les Engagés entendent se pencher activement sur ces alternatives. L'intervenant se dit convaincu que c'est là que se trouve la véritable protection, à savoir:

- l'enregistrement et l'encodage spécifique des féminicides au niveau des parquets et de la police;
- l'adoption d'une définition légale du féminicide qui serait indépendante du Code pénal, ce qui permettrait d'y intégrer les homicides involontaires et les suicides de femmes causés par les violences subies antérieurement;
- l'intégration d'une attention particulière aux féminicides dans la formation des magistrats;

- de invoering van een eenvormig en wetenschappelijk gevalideerd risicobeoordelingsinstrument;

- het recht voor verenigingen die geweld bestrijden om in rechte op te treden voor de slachtoffers.

De Les Engagésfractie staat voor een humanistische, rechtvaardige en doeltreffende partij. De heer Matagne zal derhalve niet zwichten voor een symbolische oplossing als die juridisch niet doeltreffend is. Les Engagés roept op tot concrete en robuuste wettelijke middelen om alle vrouwelijke medeburgers te beschermen, met een directe positieve weerslag op de strijd tegen vrouwenmoord.

De heer Julien Ribaud (PVDA-PTB) benadrukt dat vrouwen dagelijks met geweld te maken krijgen, of dat nu in hun relatie is, op straat, in de sportclub enzovoort. Een op de drie vrouwen wordt tijdens haar leven slachtoffer van seksueel geweld. In België vindt om de twee weken een vrouwenmoord plaats. Dat zijn onrustwekkende cijfers. Het gaat echter nog maar om het topje van de ijsberg, aangezien de meeste slachtoffers geen aangifte doen en dus niet in de officiële statistieken voorkomen.

Geweld jegens vrouwen is geen individueel probleem. Het gaat om een maatschappelijk probleem. Het zit in het DNA van ons systeem en houdt de ongelijkheid tussen vrouwen en mannen in stand.

Een alomvattend en structureel antwoord dringt zich op. Deze tekst maakt een stap in de juiste richting mogelijk. Daarom zal de PVDA-PTB-fractie voor dit wetsvoorstel stemmen.

De heer Steven Matheï (cd&v) sluit zich aan bij de dames De Wit en Gabriëls. Het betreft een belangrijke maatschappelijke problematiek, maar de technische verwerking loopt best niet via een afzonderlijke strafbaarstelling.

De heer Alain Yzermans (Vooruit) acht elke vrouwenmoord er een te veel, maar sluit zich aan bij de technische kritieken op het ter bespreking voorliggende wetsvoorstel.

De heer François De Smet (DéFI) begrijpt de argumenten over het universele karakter van het recht en van de wet. Vanuit pragmatisch oogpunt zou voor deze tekst stemmen echter gepast zijn. We krijgen te maken met een groeiende realiteit die in België niet naar behoren wordt gepeild en die een krachtige boodschap zou verdienen. De spreker is van oordeel dat een wet niet louter moet verbieden, maar ook moet voorschrijven. De heer De Smet beaamt dat deze wet inderdaad een symbolische, voorschrijvende reikwijdte zou hebben.

- la mise en place d'un outil uniforme et scientifiquement validé d'évaluation des risques;

- le droit pour les associations de lutte contre les violences d'ester en justice pour défendre les victimes.

Les Engagés portent les marqueurs d'un parti humaniste, juste et efficace. M. Matagne ne cédera pas à une solution symbolique si elle manque d'efficacité juridique. Les Engagés souhaitent des moyens légaux concrets et robustes pour protéger nos concitoyennes et qui auront un impact positif direct sur la lutte contre le féminicide.

M. Julien Ribaud (PVDA-PTB) souligne que des femmes sont confrontées quotidiennement à la violence, que ce soit dans leur couple, dans la rue, au club de sport, ... Une femme sur trois est victime de violences sexuelles au cours de sa vie. En Belgique, une femme est victime de féminicide tous les 14 jours. Ce sont des chiffres alarmants. Pourtant, ils ne représentent que la partie émergée de l'iceberg car la majorité des victimes ne portent pas plainte et n'apparaissent donc pas dans les statistiques officielles.

Les violences faites aux femmes ne sont pas un problème individuel. Il s'agit d'un problème de société. Elles sont ancrées dans l'ADN de notre système et perpétuent les inégalités entre les femmes et les hommes.

Une réponse globale et structurelle est donc indispensable. Ce texte permet de faire un pas en avant dans la bonne direction. C'est la raison pour laquelle le groupe PVDA-PTB votera en faveur de ce texte.

M. Steven Matheï (cd&v) adhère au point de vue de Mmes De Wit et Gabriëls. Il s'agit d'une problématique sociale importante, mais il est préférable que le traitement technique ne se déroule pas au moyen d'une incrimination autonome.

M. Alain Yzermans (Vooruit) considère que chaque féminicide est un féminicide de trop, mais partage les critiques techniques à l'égard de la proposition de loi à l'examen.

M. François De Smet (DéFI) entend les arguments sur le caractère universel du droit et de la loi. Toutefois, si on veut être pragmatique, il conviendrait de voter en faveur de ce texte. On est face à une réalité qui croît, qui est mal mesurée en Belgique et qui mériterait un message fort. L'intervenant considère qu'une loi ne doit pas uniquement proscrire mais aussi prescrire. M. De Smet assume que la portée de cette loi serait symbolique et prescriptive.

Artikel 1 wordt eenparig aangenomen.

Art. 2

Artikel 2 wordt verworpen met 10 tegen 3 stemmen.

Derhalve wordt het gehele wetsvoorstel als verworpen beschouwd.

De rapporteur,

Pierre Jadoul

De voorzitter,

Ismaël Nuino

L'article 1er est adopté à l'unanimité.

Art. 2

L'article 2 est rejeté par 10 voix contre 3.

Par conséquent, l'ensemble de la proposition de loi est considéré comme rejeté.

Le rapporteur,

Pierre Jadoul

Le président,

Ismaël Nuino